

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΙΑΕΙΡΟΥ (Λουκ. 8, 41-56)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Μιχαλίτσι, στις 8/11/1998)

1. Για τον Χριστό δεν υπάρχει θάνατος

Όταν διαβάζεται το Ευαγγέλιο, πρέπει να το ακούμε όχι μόνο με τα αυτιά του σώματος, αλλά κυρίως με τα αυτιά της καρδιάς. Να μην το αφήνουμε δηλαδή να περνά σαν κάποιος ήχος, όπως ακούμε να κελαηδά ένα πουλί ή να σφυρίζει κάποιος που περνάει. Αλλά να επιδιώκουμε να μπει μέσα στην καρδιά μας και να γίνει πηγή ζωής. Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε έχει πολλά διδάγματα. Εμείς θα πούμε λίγα.

Ο Χριστός, πήγαινε κάπου, και τον συνάντησε ένας αρχισυνάγωγος. Ένας ανώτερος κληρικός των Εβραίων. Τον προσκύνησε και του είπε:

-Κύριε, λυπήσου με. Η κόρη μου, δώδεκα χρονών, είναι άρρωστη στο κρεβάτι. Πεθαίνει. Αν μπορείς, έλα κοντά μου.

Ο Χριστός του απάντησε:

-Μη φοβάσαι. Θα ρθω. Πάμε.

Και ξεκίνησαν για να πάνε. Όταν έφτασαν, τους είπαν:

-Πέθανε το κορίτσι, πέθανε.

Τους λέει ο Χριστός:

-Δεν πέθανε. Κοιμάται.

Όταν άκουσαν τα λόγια αυτά οι άνθρωποι, γελούσαν εις βάρος τού Χριστού. Γιατί ήξεραν ότι πέθανε. Όπως και μείς όταν πεθάνει ένας άνθρωπος, το ξέρουμε ότι πέθανε και το βλέπουμε ότι πέθανε. Αν μας πει κανείς ότι δεν πέθανε, χάνουμε το πένθος που είχαμε, και αντί να κλαίμε γελάμε εις βάρος του. Έτσι γελούσαν και οι Εβραίοι εις βάρος του Χριστού. Αλλά ο Χριστός τους έβγαλε όλους αυτούς έξω, μπήκε μέσα μαζί με τους τρεις μαθητές Του, τον πατέρα και την μητέρα της πεθαμένης κοπέλλας, άπλωσε το χέρι Του, την

έπιασε από το χέρι και είπε:

-Κορίτσι, σήκω.

Και η κοπέλλα σηκώθηκε, ανεκάθισε και πετάχτηκε επάνω. Γιατί ο Χριστός είναι ζωή και πηγή ζωής. Δίνει ζωή στο σώμα όταν γεννιώμαστε. Αυτή τη ζωή έδωσε στο Λάζαρο, στην κόρη του Ιαείρου, στον γιό της χήρας της Ναΐν και σε άλλους ανθρώπους που είχαν πεθάνει. Για να μας αποδείξει ότι γι' αυτόν, για την δύναμή Του, δεν υπάρχει θάνατος.

Για μας όμως υπάρχει θάνατος... Πεθαίνουμε ένας-ένας και φεύγουμε. Ο θάνατος είναι η οδυνηρότερη και χειρότερη απώλεια.

Όταν χάσεις λίγα χρήματα, έχεις την ελπίδα ότι θα τα βρεις. Ακόμα και την υγεία σου αν χάσεις, έχεις την ελπίδα ότι θα ξαναγίνεις καλά. Όσα και να χάσεις από τα επίγεια, υπάρχει ελπίδα να τα αντικαταστήσεις ή να τα αποκαταστήσεις. Όταν όμως έρχεται ο θάνατος μιλάμε για γενική απώλεια. Τα χάνουμε όλα. Δεν μένει τίποτε. Λέγει ένα τροπάριο της κηδείας: «Επελθών γαρ ο θάνατος ταύτα πάντα εξηφάνισται».

Και αν έχεις σπίτι; Είχες! Δεν έχεις πια. Και αν έχεις αυτοκίνητο; Είχες. Δεν έχεις πια. Και αν έχεις εκατομμύρια; Είχες. Δεν έχεις πια.

Γι' αυτό, όταν πεθάνει κάποιος δικός μας, όλη την ημέρα, μέχρι που να τον κηδεύσουμε θρηνούμε. Κλαίει όλη η γειτονιά. Κανένας δεν θέλει να γελάσει εκείνη την ημέρα. Όλοι έχουν την καρδιά βαριά γιατί ο θάνατος είναι απώλεια και χωρισμός. Μπορεί να υπάρχει κάτι χειρότερο;

2. Ναι, υπάρχει κάτι χειρότερο

Ο ζωοποιός λόγος του Θεού απαντά: Ναι, υπάρχει! Είναι η αμαρτία.

Πρόκειται για ένα άλλο θάνατο, χειρότερο από τον θάνατο του σώματος. Γιατί ο θάνατος του σώματος θα αναπληρωθεί την ημέρα που θα ρθει ο άγγελος, κατά την δευτέρα Παρουσία και θα σαλπίσει. Και θα γίνει εκείνο που λέμε: «Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος». Τότε θα αναστηθούν οι νεκροί. Θα τους φτειάξει ο Θεός καινούργιο σώμα. Πιο υγιές, πιο γερό, πιο άγιο, πιο πνευματικό. Και θα πάρουν πάλι ζωή. Θα αποκατασταθούν τα σώματα.

Αλλά η αμαρτία φέρνει ένα μεγάλο κακό: Τον θάνατο της ψυχής. Τι σημαίνει

«θάνατος της ψυχής»; Παράδειγμα:

- Ένας άνθρωπος δεν έχει όρεξη και δεν θέλει να πάει στην Εκκλησία που είναι η αληθινή ζωή. Του αρέσει να πηγαίνει στο καφενείο, στην ταβέρνα και αλλού. Στην Εκκλησία δεν μπορεί να σταθεί. Δεν είναι πεθαμένος πνευματικά, ψυχικά;
- Διαβάζει εφημερίδες και περιοδικά, Ευαγγέλιο, βίο αγίου, βιβλίο εκκλησιαστικό και να του το βάζεις μπροστά του, δεν θέλει να το ανοίξει. Δεν είναι μια μαρτυρία ότι η ψυχή του δεν πάει καλά;
- Να του πεις να κάνει προσευχή, ούτε να το ακούσει. Τραγούδια, όσα θέλεις λέει. Βρωμόλογα και σόκινγκ, όσα θέλεις λέει. Δεν είναι φανερό, ότι η ψυχή αυτού του ανθρώπου δεν πάει καλά;
- Ελεημοσύνη και καλωσύνη σε φτωχό και σε πονεμένο δεν έχει όρεξη να κάνει. Να σπαταλήσει για ένα βραδινό γλέντι; Φυσικά! Όσα έχει η τσέπη του. Δεν είναι φανερό ότι ο άνθρωπος αυτός δεν πάει καλά ψυχικά;

Μήπως όμως αυτά θυμίζουν κάτι από τον εαυτό μας; Λοιπόν, τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να σκεφθούμε, ότι η ψυχή μας «δεν πάει καλά». Ο Χριστός ανέστησε την κόρη του Ιαείρου και άλλους σωματικά νεκρούς, γιατί είναι ζωή και ζωοποιός, πηγή ζωής και ανάσταση. Τους ανέστησε, για να μας πει ότι έτσι θέλει να αναστήσει και τις νεκρωμένες ψυχές μας. Γιατί άμα η ψυχή μείνει πεθαμένη, όταν αναστηθεί την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας ο άνθρωπος, στην κόλαση θα πάει. Αν όμως αναστηθούμε πνευματικά και θεραπευθούμε ψυχικά, έχουμε ελπίδα ζωής αιωνίου.

3. Ανάνηψε ψυχή μου

Λησμονούμε τις αμαρτίες μας όσο είμαστε υγιείς; Σκεπτόμαστε να μετανοήσουμε στα γεράματα; Τι μεγαλύτερο κρίμα να θυμάσαι οτιδήποτε άλλο και να μη θυμάσαι τις αμαρτίες σου και την χάρη του Κυρίου μας; Να θυμάσαι οποιαδήποτε λεπτομέρεια από τη ζωή σου και να μη θυμάσαι τη ζωή της ψυχής σου; Γι' αυτό λέμε ότι έχουμε ανάγκη να δούμε το μυστήριο του θανάτου με το φως του Χριστού. «Ότι παρά σοι πηγή ζωής Κύριε, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως». Μόνο σε σένα Κύριε, είναι η πηγή της ζωής και πρέπει να ερχόμαστε κοντά σου ώστε «εν τω φωτί σου» να δούμε φως. Μόνο όταν βλέπουμε εσένα και είναι τα μάτια μας ανοιχτά για σένα και η καρδιά μας ανοιχτή για σένα, θα δούμε το φως της ζωής.

Για να φθάσουμε εκεί τι πρέπει να κάνουμε; Λέει ένα τροπάριο: «Ανάνηψον ουν

ψυχή μου ίνα φείσηταί σου Χριστός ο Θεός. Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα τι καθεύδεις; Το τέλος εγγίζει και μέλλεις θορυβείσθαι». Και θα πέσεις σε μεγάλη ταραχή. «Ανάνηψον ουν. Ανάνηψον». Γιά να σε λυπηθεί ο Χριστός.

Ένας παπάς, πήγε σ' ένα χωριό να κοινωνήσει μια γερόντισσα, η οποία ήταν όλη της τη ζωή κωφάλαλη. Ούτε στην Εκκλησία πήγαινε πολλές φορές, ούτε να κοινωνεί είχε μάθει, ούτε μπορούσε να συνεννοηθεί με κανέναν. Την βρίσκει ο παπάς και της κάνει νόημα:

-Θέλεις να κοινωνήσεις;

Απάντησε:

-Ναι, παπούλη, βεβαίως θέλω.

-Πιστεύεις στον Χριστό;

Της το είπε, επειδή δεν την έβλεπε στην Εκκλησία. Απαντάει εκείνη: «Πιστεύω εις ένα Θεόν...». Και λέει ολόκληρο το «Πιστεύω». Η κωφάλαλη! Όταν τελείωσε το «Πιστεύω», την κοινωνήσε, έκανε τον Σταυρό της και κοιμήθηκε γεμάτη ειρήνη και χαρά. Λένε στον παπά οι χωριανοί:

-Ήταν κωφάλαλη παπούλη, μα όταν την ρώτησες αν θέλει να κοινωνήσει μίλησε. Και όταν της είπες για τον Χριστό άνοιξε το στόμα της και είπε το «Πιστεύω».

Τι σημαίνει αυτό; Έγινε θαύμα στο πλησίασμα του Χριστού.

4. Το αμπέλι περιμένει. Ο θάνατος όχι

Ένας άλλος παπάς λεγόταν Σεβήρος. Πάει ένας άνθρωπος και του λέει:

-Σε παρακαλώ παπούλη τρέξε να κοινωνήσουμε τον πατέρα μου. Πεθαίνει.

Του λέει ο παπάς:

-Προχώρα και έρχομαι.

Κλάδευε το αμπέλι του εκείνη την στιγμή. Και σκέφθηκε: «Ας αποτελειώσω το αμπέλι. Είναι ανάγκη να πάω αμέσως»; Και συνέχισε το κλάδεμα. Του φωνάζει ο άνθρωπος.

-Παπούλη, ο πατέρας μου πεθαίνει, σου λέω. Τρέξε.

-Καλά παιδί μου, πήγαινε και έρχομαι.

Έφυγε εκείνος και συνέχισε ο παπάς το κλάδεμα. Μα όταν τελείωσε και πήγε στο σπίτι, βρήκε τον άνθρωπο πεθαμένο.

-Παπούλη, άργησες!

Τότε ο ιερέας συναισθάνθηκε τι είχε κάνει και θρηνώντας έλεγε στον εαυτό του:

-Ταλαίπωρε, σου ζήτησε ένας άνθρωπος την πηγή της ζωής, τον Χριστό, και συ προτίμησες να κλαδεύεις το αμπέλι σου;

Από τότε πέρασε την υπόλοιπη ζωή του, κλαίγοντας και ζητώντας συγχώρηση από τον Χριστό, για την μεγάλη αυτή παράλειψη του, να αφήσει να φύγει χωρίς την δύναμη και τον αγιασμό του σώματος και του αίματος του Χριστού ένας άνθρωπος. Γιατί την λέμε την ιστορία; Δεν είναι μόνο για τον παπά η ιστορία. Είναι και για μας. Που πρέπει σε ανάλογες περιπτώσεις να ειδοποιούμε τον παπά και να του λέμε:

-Τρέξε παπούλη και άφησε ό,τι και αν κάνεις. Τρέξε όσο μπορείς πιο γρήγορα.

Γιατί; Γιατί ο θάνατος δεν περιμένει. Συμβαίνει ό,τι γίνεται σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Από την στιγμή που τράκαραν τα αυτοκίνητα, άντε μετά να βρεις διόρθωση... Έτσι και όταν έλθει το τέλος του θανάτου, δεν υπάρχουν περιθώρια για τίποτε.

Γι' αυτό στα θέματα αυτά που έχουν να κάνουν με την αιώνια ζωή δεν χρειάζεται ούτε αναμονή, ούτε αναβολή, ούτε πολύ περισσότερο ματαίωση. Αμήν.-